

ANEU MAR ENDINS

Una generació perduda?

Ha passat el 1r de maig, la Festa del Treball. En l'avinentsa d'aquesta data de tanta significació social desitjo proposar una reflexió sobre un problema que per desgràcia va en augment: l'atur i de manera especial, l'atur juvenil. El fet al nostre país que hi hagi més de cinc milions d'aturats constitueix un drama que treu el son. Però hi ha una altra xifra encara més alarmant, si cal: que entre els joves l'atur arriba al 50 per cent. En la Visita Pastoral que anem fent a diferents comunitats i obres cristianes de la nostra diòcesi, he pogut escoltar dels llavis de molts pares i mares la seva angoixa pel fet de tenir a casa els fills en edat laboral que es troben en la situació que ha estat qualificada com la dels «ni ni»; és a dir, aquells joves que «ni estudien ni treballen».

Hi ha molt a dir de les conseqüències negatives d'aquesta situació tant en l'orde psicològic com en l'humà i l'espiritual. Benet XVI ho reconeix clarament en la seva encíclica social —*Charitas in veritate*—, en dir que «quan la incertesa en les condicions de treball es fa endèmica a causa de la mobilitat i la manca de regularització, sorgeixen formes d'instabilitat psicològica, de dificultat per a crear camins propis coherents en la vida, inclòs el del matrimoni. Com a conseqüència, es produeixen situacions de deterioració humana i de desaprofitement social».

La primera cosa —és a dir, l'atur juvenil— ens ha de preocupar molt, si creiem de debò que la persona humana ha de tenir el primat en el món de l'economia i de les relacions laborals, i això és un dels principis fonamentals de la doctrina social cristiana. Però al costat de les conseqüències negatives de l'atur juvenil en l'estabilitat i la maduresa de la persona, hi ha també la conseqüència del desaprofitement social. Per això alguns observadors no han dubtat en preguntar-se si estem davant una «generació perduda» en el sentit que no se li ofereixen les condicions per a que pugui donar a la societat aquells fruits que hom podria esperar de la formació que han rebut, a vegades amb tant d'esforç per part dels seus pares.

Jo m'atreveixo a dir que no, que no estem davant una generació perduda. Ara bé, és urgent trobar-hi solucions. Sóc molt conscient que una cosa és plantejar el problema i una altra —de ben diferent— és poder-lo resoldre. Com a bisbe m'animo a demanar als nostres empresaris i a totes les persones i entitats que puguin col·laborar en aquest afany, quelcom que, per altra banda, també se'ls ha sol·licitat des de les diferents instàncies de la societat: davant una situació de tanta gravetat, cal aplicar l'enginy, la creativitat, sumar tots els esforços possibles, encara que puguin semblar petits, i pal·liar la probable frustració de bona part d'una generació que, d'altra banda, està molt preparada culturalment i tècnica.

Com Església, també tenim una feina a fer en aquest sentit. Càritas està treballant, en la mesura de les seves possibilitats, amb el programa «Joves a l'atur» que ofereix a les persones amb dificultats sociolaborals uns recursos per a poder inserir-se en el món laboral. Per a aconseguir aquest objectiu realitzen uns itineraris d'inserció laboral personalitzats i adaptats a les diferents necessitats. Orientació laboral i espais de recerca de treball, formació ocupacional, mediació laboral amb les empreses i borsa de treball, oferta de formació en el coneixement de la llengua, etc. No dubto en allargar la mà a tots aquells que puguin ajudar-nos en aquesta tasca tant urgent per a la nostra societat.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

El Sant Pare i les esglésies d'Orient

► Amb aquesta fotografia del beat Joan Pau II envoltat dels màxims representants de les Esglésies d'Orient, il·lustrem la recent notícia que el Sant Pare Benet XVI visitarà el Líban del 14 al 16 del proper mes de setembre. El Sant Pare visitarà aquest país per lliurar als episcopats de les Esglésies catòliques d'Orient el document que recull les orientacions del Sínode episcopal per a aquestes Esglésies, celebrat al Vaticà durant el mes d'octubre de 2010. La visita de Benet XVI a l'anomenat *país dels cedres* és un veritable repte per al Sant Pare. El Líban és un país on conviuen cristians de diverses confessions i musulmans de diverses tendències. Les orientacions del Sant Pare sobre la convivència entre les religions al Líban seran escoltades més enllà d'aquest país.

GLOSSA

Que circuli l'amor de Déu!

El director d'un centre escolar, en un escrit adreçat als seus alumnes de batxillerat, escrivia en els moments en què la crisi començava a fer-se evident:

«No hem de menystenir la possibilitat que en els propers mesos moltes de les nostres famílies siguin sacsejades per la greu crisi econòmica que estem vivint. Potser en un futur proper no tindrem marge de maniobra si no hem previst un pla d'actuació. En el context actual es parla sovint d'una tempesta que s'acosta i que ens afectarà inevitablement a tots.

»En el nostre món circula gairebé de tot: informació, saber, diners, mercaderies, persones, virus, bombes, prostitució, drogues... Hi ha un dèficit, però, de circulació de l'amor. L'amor no circula prou. En ocasions sembla bloquejat. És una força aparentment dèbil, però és la més forta. El nostre món té unes estructures febles, perquè s'han construït i es mantenen, sovint, sense aquesta força de l'amor. Però és realment tan poc sòlida la nostra societat? Podem fer quelcom per enfortir-la, fins i tot en un moment de crisi com l'actual?

»Apropem-nos a les cèl·lules socials més petites, les famílies i les relacions que s'estableixen entre els seus membres. Aguanten, de moment, gran part del pes de la crisi. Els seus membres

estan més propers afectivament i comparteixen béns i recursos emocionals i socials amb més intensitat, creant així un coixí contra l'adversitat. Ja veieu que, contra el que es diu, ara per ara la nostra societat té molts punts de solidesa. Convé reforçar-los i no oblidar que som a les mans del Senyor. No us deixeu portar per l'abaltiment i la desesperança!»

Davant les incerteses, les dificultats, la desolació fins i tot, és forta la temptació de caure en la desesperació, de posar-se les mans al cap i queixar-se: «La generació que ve ara viurà pitjor que l'anterior, és una generació perduda!» Ben lluny d'aquestes actituds, l'autor de l'escrit ens anima a l'esperança, fent cordada a l'escola, a la feina, amb els amics, a les entitats de les quals siguem membres... i a fer-ho com ens ensenya Pau: «Us demano que visqueu d'una manera digna de la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant de conservar la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau» (Ef 4,1-3). Perquè «...som les mans del Senyor», som les mans del Déu que ens estima infinitament, del Déu que confia en els nostres esforços i que il·lumina la nostra generositat envers els altres. Fem circular l'Amor de Déu!

Enric Puig Jofra, SJ

Déu et crida a ser capellà?

El Seminari de Terrassa ofereix unes trobades de pregària i reflexió per ajudar a discernir la vocació de prevere. La propera trobada es farà el dissabte dia 12 de maig al Seminari de Terrassa situat al c/ Santjoanistes 2 de Vallldoreix (al costat de l'estació del FGC). Informació: tel. 636 305 214.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R. Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R. Serà per a ell la vida que em dóna, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi, el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé se lo presentó a los apóstoles. Saulo les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había predicado públicamente el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía libremente en Jerusalén, predicando públicamente en nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los judíos de lengua griega, que se propusieron suprimirlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso.

La iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en la fidelidad al Señor, y se multiplicaba, animada por el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,18-24)

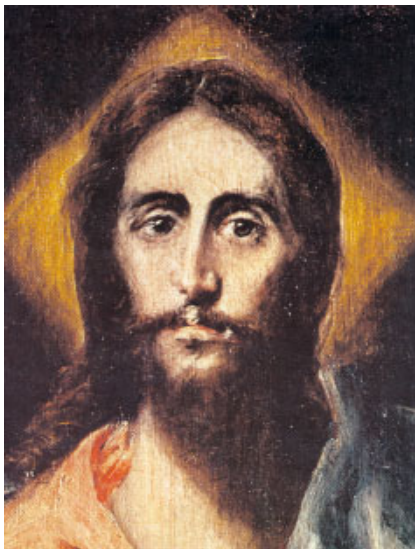
Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestra conciencia ante él, en caso de

que nos condene nuestra conciencia, pues Dios es mayor que nuestra conciencia y conoce todo. Queridos, si la conciencia no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Y cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento mío que no da fruto lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

Faç de Jesucrist. Pintura d'El Greco, Sagristia de la Catedral de Toledo

COMENTARI

Jesús ressuscitat és en nosaltres

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 14,5-18 / SI 113 / Jn 14,21-26 □ **dimarts**: Ac 14,19-28 / SI 144 / Jn 14,27-31a □ **dimecres**: Ac 15,1-6 / SI 121 / Jn 15,1-8 □ **dijous**: Ac 15,7-21 / SI 95 / Jn 15,9-11 □ **divendres** (■ Lleida): Ac 15,22-31 / SI 56 / Jn 15,12-17 □ **dissabte**: Ac 16,1-10 / SI 99 / Jn 15,18-21 □ **diumenge** vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.): Ac 10,25-26.34-35.44-48 / SI 97 / 1Jn 4,7-10 / Jn 15,9-17.

Llegir els textos del comiat de Jesús en els dies pasquals és molt adient. El llarg comiat de Jesús en l'evangeli segons Joan (Jn 13-17) és un text que té com a horitzó i com a marc l'existència pasqual dels deixebles. Per això el lector del comiat s'ha de situar entre els deixebles i escoltar Jesús que se li adreça directament. En aquesta instrucció, Jesús li ensenya com ha de captar-se per donar fruit. Ara bé, el model de l'existència pasqual dels deixebles s'emmiralla en la relació de mútua immanència que hi ha entre Jesús i el Pare: «Aquell dia coneixereu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi i jo en vosaltres» (Jn 14,20).

En el temps pasqual —no abans!— Jesús està en els deixebles i els deixebles en Jesús.

La imatge del cep i les sarments serveix per il·lustrar aquesta realitat de forma justa. Els deixebles han d'estar arrelats en Jesús, només d'aquesta forma Jesús restarà en ells i només així donaran fruit. També en aquest sentit, el temps pasqual és un temps privilegiat. Més que no pas el temps de la vida terrenal de Jesús. A vegades pensem que els deixebles de Jesús varen ser privilegiats perquè varen poder estar amb ell. Amb això no ens adonem que el temps de la Pasqua assenyala el pas a una existència en la qual Jesús

és amb els deixebles, a un temps de plenitud en el qual Jesús és en els deixebles. La situació és de molta més plenitud, de més proximitat, de poder donar fruit.

D'altra banda, convé recordar que en la tradició joànica la presència de Jesús és fruit de l'acció de l'Esperit (14,26 i 16,13). En aquest sentit, encara que el text no ho arriba a dir, tanmateix està implicat en el comiat que l'Esperit de la Veritat és la saba que ve del cep i passa a les sarments. És aquesta saba la que porta l'embranchida i la força del cep. Per això diu Jesús: «Sense mi no podeu (en present) fer res.»

Oriol Tuñí, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

19. Unió inseparable de Jesús amb els seus

La comparació del cep en els discursos de comiat de Jesús ressegueix tota la història del pensament bíblic sobre el cep i obre una profunditat nova. «Jo sóc el cep», diu el Senyor (Jn 15,1). I afegeix un mot important. Diu: «veritable». El Fill mateix s'identifica amb el cep, ell mateix esdevé cep. S'ha deixat plantar en la terra. El misteri de l'encarnació que Joan tracta en el pròleg, es reprèn aquí d'una forma inesperada.

Aquest cep ja mai més no pot ser arrencat, ja mai més no pot ser abandonat al pillatge: és definitivament de Déu, per mitjà del Fill, Déu mateix viu en ell. La promesa és irrevocable, la unitat és indestructible. Aquest és el gran nou pas de Déu en la història, que constitueix el contingut més profund d'aquesta imatge: encarnació, mort i resurrecció es fan aquí visibles en tota l'extensió. «El Fill de Déu, Jesucrist... no ha estat mai ara sí, ara no: en ell només hi ha el sí!» (2Co 1,19s). Així ho expressa sant Pau.

Si ara el Fill mateix és el cep, justament així s'indica que forma una unitat amb els seus, amb tots els fills de Déu dis-

persos, que ell ha vingut a reunir (Jn 11,52). El cep, com a denominació cristològica, té també una dimensió eclesiològica. Significa la unió inseparable de Jesús amb els seus, que per ell i en ell són tots aquest cep i que han rebut aquesta vocació de romandre en el cep.

Joan no coneix la imatge paulina del *cos de Crist*. El discurs del cep expressa objectivament la mateixa cosa: que Jesús és inseparable dels seus, la unitat d'ells amb Jesús i en Jesús.

Però el discurs també parla d'allò que aquest do demana de nosaltres. Aquest cep necessita per sempre més que sigui netejat. De neteja sempre en necessita l'Església; la necessita cada u en particular. El procés de neteja, dolorós i necessari, travessa tota la història, tota la vida dels homes que s'han fet de Crist. Cal que sigui extirpada la grandesa dels homes i de les institucions; tot allò que s'hagi fet massa important, cal que torni a la senzillesa i pobresa del Senyor mateix. Només per mitjà d'aquests processos de mortificació queda i es renova la fertilitat.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

L'escolta del Mestre interior

Un dels diàlegs de sant Agustí que ha copsat el meu interès des de fa anys és el *De magistro*. Allí es posa de manifest la diferència entre el mestre exterior i el Mestre interior. El mestre exterior educa, de fora estant, amb les seves paraules, gestos i vivències, mentre que el Mestre interior educa des de dins, sense parlar, sense moure's, sense gesticular.

Tot ésser humà està fet per connectar amb aquest Mestre interior, per escoltar-lo i discernir quina missió té encomanada. El mestre exterior no pot substituir la trobada amb el Mestre interior. La funció del mestre exterior és preparar el camí, fer possible la trobada amb el Mestre interior, però no pot fer-li dir el que no diu.

La fe és la resposta a la crida que s'esdevé en la interioritat més íntima. Déu és, en la interioritat, com un Mestre interior que, des de dins del jo, educa i obre a la plenitud. La fe es basa en la confiança que el Mestre interior vetlla per mi a cada instant, que ho fa generosament, incondicionalment, fins i tot quan jo m'he oblidat d'Ei, l'ignoro o el refuso explícitament.

La presència d'aquest Ésser augmenta en densitat en la mesura en què em desinteresso de mi mateix, que m'allibero de l'ego, que m'obro als altres; en la mesura que renuncio a mi mateix, que tracto d'oblidar-me. És com una mà que em sosté, però que em sosté en l'obscuritat. És com un camí que es fa pas a pas, però enmig de les tenebres. L'escolta del Mestre interior requereix una disposició d'ànim: la humilitat. Cal tenir ben present que, «per al Déu que parla en tot l'univers, estaràs sempre en el curs elemental» (Dag Hammarskjöld).

Karl Rahner entén el creient com un oient de la Paraula. Som éssers fets per escoltar la Paraula de Déu, però també el seu Silenci, perquè el seu Silenci és també l'enguatge. Com Martin Heidegger expressa en un conegut fragment d'*Ésser i temps* (1927), el silenci és, moltes vegades, més expressiu que moltes paraules.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

6. ✚ Diumenge V de Pasqua. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. Dilluns. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. x-xi); sant Benet II, papa.

8. Dimarts. Sta. Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; Aparició de l'arcàngel St. Miquel, patró dels radiòlegs i dels radio-terapeutes; St. Eladi, bisbe; St. Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. Dimecres. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. Dijous. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. Divendres. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prevere trinitari basc.

12. Dissabte. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Panç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

ENTREVISTA

DAVID ABADÍAS

El cristià Constantí

Del 20 al 24 de març es va celebrar a Barcelona i a Tarragona un congrés internacional que va analitzar el naixement de l'Europa cristiana a través de la figura de l'emperador romà Constantí. Una trentena de ponents europeus —els millors especialistes— van estudiar la *qüestió constantiniana*, inseparable de temes tan actuals com les relacions Església-Estat i la institució del papat. El congrés, amb el títol «Constantinus, el primer emperador cristià? Religió i política en el segle IV», el van organitzar el Grup de Recerques en Antiquitat Tardana (GRAT) de la UB i el Departament d'Història de l'Església de la Facultat de Teologia de Catalunya, el responsable del qual és el Dr. David Abadías.

Com es va anar convertint, l'emperador Constantí?

Constantí, ja d'infant, va tenir l'exemple i l'ensenyament de la seva mare, Helena, que era cristiana; a més, va viure la tolerància que el seu pare, Constanci, va tenir envers els cristians durant les persecucions de Dioclecià. Posteriorment, va fer la seva elecció personal, i podríem afirmar que es va anar convertint gradualment al cristianisme.

Quina va ser la seva política religiosa?

Els cristians, tot i ser una minoria dins l'Imperi, no podien ser ignorats. Dioclecià es va posar en contra i els va perseguir, però la seva política va fracassar. Constantí, en canvi, va apostar per ells, per la seva organització, estructura i extensió, com a base per garantir la pau i la unitat de l'Imperi. Era una aposta de present, però sobretot de futur. I va encertar.

A quines conclusions es va arribar durant el congrés?

El tema de la política religiosa de Constantí és molt viu encara entre els estudiosos i, sense arribar a grans conclusions, sí que es pot afirmar que, majoritàriament, en el Congrés es va acceptar que Constantí va viure un sincer procés de conversió —es va rebutjar com a obsoleta la idea que la seva conversió va ser un fred càlcul oportunista. Fou un polític que es va servir de l'Església per garantir la pau i la unitat, i va ser un creient que va protegir i va afavorir el cristianisme.

Òscar Bardají i Martín

EN PAREJA

La fuerza del amor sigue vigente

El amor nunca pasará de moda. Otra cuestión es que esté un poco anémico y haya que darle nuevo contenido a esta maravillosa palabra. Quizá esté algo depauperado y precisa de un balón de oxígeno

o de una buena transfusión. Pero no tema, volverá a tener el esplendor que tenía antes, cuando las cosas se hacían, pura y llanamente, por amor.

Por desgracia, la palabra *amor* se ha vuelto equívoca. Lo mismo vale para un barrido que para un fregado, y de tal confusión léxica no puede salir nada bueno. La gente incurre en confusiones trágicas. Por ejemplo, pensamos que el amor es pura espontaneidad y que, de lo contrario, no es amor sino obligación. De este modo, nos entregamos alegremente suicidas en los brazos del azar y de las intermitencias cardíacas. Es decir, seguimos jurando amor eterno en presente condicional.

Ya nos advertía el agudo Quevedo: «El amor es como el oro, que en sales cura y en bala mata.» Y nuestro filósofo José Antonio Marina nos recomienda que seamos prudentes y que si alguien nos dice «te quiero» preguntemos rápidamente: «¿Para qué?» Evite confusiones y exija que le conjuguen el verbo en tiempo transitivo, no sea caso...

No se puede negar que la fogosidad del enamoramiento, la imparable fuerza del amor, es necesaria para poner en marcha toda la relación amorosa que viene luego. Sabemos que la belleza es lo que inicialmente atrae a la gran mayoría de los enamorados. Esta suele ser básicamente física, pero luego se vuelve psicológica y espiritual. Y así debe ser, porque el amor basado y centrado únicamente en la belleza física suele tener mal pronóstico. La veterana escritora Mercedes Salisachs, conversando sobre la dinámica amorosa, me decía en una ocasión: «Querido doctor, el enamoramiento es egoísta, mientras que el amor es altruista.» Con su sensibilidad y su experiencia vital, confirmaba lo que nos dicen los estudios recientes sobre el cerebro humano.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 5, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Aquest diumenge dia 6, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola amb motiu de la festa patronal (el Roser de Maig).

Dilluns dia 7 i dimarts dia 8. Presideix la trobada de Pastoral Vocacional de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dimecres dia 9, a les 11 h. Presideix la reunió del Consell presbiteral.

Dijous dia 10, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres dia 11, a les 11 h. Presideix la pelegrinació de l'escola Mare de Déu de la Salut al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell per a celebrar la festa patronal de l'escola.

Dissabte dia 12, a les 21 h. Presideix l'Escola de Pregària per a Joves al santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

Diumenge dia 13, a les 13.15 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Joan Baptista de Mata-depera.

▶ VISITA PASTORAL

Diumenge dia 6, a les 12 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes.

Diumenge dia 13, a les 8.30 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Sant Mamet de Corró d'Amunt (Les Franqueses del Vallès).

A les 11 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès).

▶ NOTÍCIES

Visita del Sr. President de la Diputació al Sr. Bisbe. El divendres dia 13 d'abril l'Excm. Sr. Salvador Esteve,

president de la Diputació de Barcelona va ser rebut per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa a la seu del Bisbat. En la trobada varen tractar temes d'interès comú. El Sr. President signà en el llibre d'honor del Bisbat i, acompanyat pel Sr. Bisbe, va visitar les instal·lacions de la Cúria Diocesana.

Visita del Sr. Bisbe al Sr. Alcalde de Terrassa. El dijous dia 12 d'abril Mons. Saiz Meneses va ser rebut pel Sr. Pere Navarro, alcalde de Terrassa, amb motiu de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Terrassa. El Sr. Bisbe va estar acompanyat per Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller, i per Mn. Josep Esplugas, arxiprest de Terrassa. Per la seva banda, El Sr. Alcalde va estar acompanyat per la Sra. Lluïsa Melgares, regidora.

Confirmacions d'alumnes del col·legi La Vall. El dimarts dia 17 d'abril Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la celebració de l'Eucaristia a les 17.30 h a la Catedral i administrà el sagrament de la Confirmació a un grup de 54 alumnes del col·legi La Vall de Bellaterra.

En la pau de Crist. La Gna. Maria Palau i Llauredó, de la Companyia de Maria, lliurà l'ànima al Senyor a Carde-

deu el dia 18 d'abril de 2012, als 85 anys d'edat i 63 de professió religiosa. Les exèquies es van celebrar el dia 19 d'abril a la capella de la comunitat a Cardedeu.

▶ AGENDA

Festa patronal de l'escola Mare de Déu de la Salut. L'escola de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, de titularitat diocesana, celebrarà el proper divendres dia 11 de maig la seva festa patronal en honor de la Mare de Déu de la Salut. Amb una pelegrinació al seu Santuari. A les 11.30 h, amb la presidència del Sr. Bisbe, es durà a terme l'acte conjunt *Tots amb Maria*. El conjunt d'actes omplirà tot el matí d'aquell dia.

Trobada catalana de pregària a l'estil de Taizé. Preparada pels grups del Vallès Occidental: Rubí, Sabadell i Terrassa. Lloc: Seu d'Ègara (Terrassa). Diumenge, dia 3 de juny (matí i tarda). Informació: www.seudegara.cat.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

40 aniversari dels Grups d'Oració i d'Amistat. Amb motiu de la celebració dels 40 anys dels Grups d'Oració i d'Amistat de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, el dissabte dia 2 de juny es farà una pelegrinació en acció de gràcies al Santuari i basílica de la Mare de Déu de Montserrat, a la seva muntanya. El programa omple tot el dia. Per a més informació: tel. 932 181 005 (de 10 a 12 h i de 17 a 19 h).

▶ D'ALTRES BISBATS

Exercicis espirituals. A la Cova de Sant Ignasi de Manresa. *El mes d'Exercicis:* 1-30 juliol: Francesc Riera, sj. 1-30 agost: Carles Marcet, sj. 1-30 setembre: Josep Sugranyes, sj. 1-30 novembre: Josep M. Bullich, sj. *Exercicis de 8 dies:* juliol 1-10: Jaime Roig del Campo, sj. 11-20: Josep Rambla, sj. 21-30, Josep Giménez, sj; agost 1-10; Gabriel Vilanova, sj. 11-20 Jordi Font, Lluís Muñoz, sj., M. T. Valls, rjm. (personalitzats); 11-20: José Ignacio González Faus, sj. 21-30: David Guindulain, sj. i equip (opció a personalitzats); setembre 1-10: Oriol Tuñí, sj. (l'evangeli és Jesús); Francesc Roma, sj. (amb l'ajuda de peces musicals); 21-30, Avelino Fernández, sj. Informació: Francesc Riera i Figueras, sj, www.covamanresa.cat.

Curset de Litúrgia. *La litúrgia ¿Apariencia o realidad? Entremos en el «Mysterium» con Odo Casel.* Organitzat pel Centre de Pastoral Litúrgica (c/ Rivadeneyra 6-7, 08002 Barcelona; Telèfon: 933 022 235; a/e: cpl@cpl.es).

REMAD MAR ADENTRO

¿Una generación perdida?

Ha pasado el 1 de mayo, la Fiesta del Trabajo. En la estela de esta fecha de tanta significación social deseo proponer alguna reflexión sobre un problema desgraciadamente creciente: el paro y en especial el paro juvenil. Los más de cinco millones de parados de nuestro país constituyen un drama capaz de quitar el sueño. Pero hay otra cifra si cabe más alarmante: que entre los jóvenes el paro alcanza el 50 por ciento. En la Visita Pastoral que vamos haciendo a diferentes comunidades y obras cristianas de nuestra diócesis, he podido escuchar de labios de no pocos padres y madres su angustia por el hecho de tener en casa a sus hijos en edad laboral, y que se encuentran en la situación que ha sido calificada como los «ni ni»; es decir, aquellos jóvenes que «ni estudian ni trabajan».

Mucho cabe decir de las consecuencias negativas de esta situación, tanto en el orden psicológico como humano y espiritual. Benedicto XVI lo reconoce claramente en su encíclica social —*Charitas in veritate*—, al decir que «cuando la incertidumbre en las condiciones de trabajo a causa de la movilidad y la desregulación se hace endémica, surgen formas de inestabilidad psicológica, de dificultad para crear caminos propios coherentes en la vida, incluido el

del matrimonio. Como consecuencia, se producen situaciones de deterioro humano y de desperdicio social».

Lo primero —es decir, el paro juvenil— nos ha de preocupar mucho, si realmente creemos que la persona humana ha de tener el primado en el mundo de la economía y de las relaciones laborales, lo cual es uno de los principios fundamentales de la doctrina social cristiana. Pero junto a las consecuencias negativas del paro juvenil en la estabilidad y madurez personal, existe también la consecuencia del desperdicio social. Por esto, algunos observadores no han dudado en preguntarse si estamos ante una «generación perdida» en el sentido de que no se le ofrecen las condiciones para poder dar a la sociedad aquellos frutos que cabría esperar de la formación que han recibido, a menudo con mucho esfuerzo de sus padres.

Yo me atrevo a decir que no, que no estamos ante una generación perdida. Ahora bien, es urgente encontrar soluciones. Soy muy consciente de que una cosa es plantear el problema y otra —y muy distinta— es poder resolverlo. Como obispo, me animo a pedir a nuestros empresarios y a todas las personas y entidades que puedan colaborar en el empeño, al-

go que, por otro lado, se les ha solicitado también desde las diferentes instancias de la sociedad: ante una situación de tanta gravedad, es preciso aplicar el ingenio, la creatividad, sumar todos los esfuerzos posibles, aunque puedan parecer pequeños, y paliar la probable frustración de buena parte de una generación que, por otra parte, está muy preparada cultural y técnicamente.

Como Iglesia, también tenemos una tarea a realizar en este sentido. Cáritas está trabajando, en la medida de sus posibilidades, con el programa «Jóvenes en paro» que ofrece a las personas con dificultades sociolaborales unos recursos para poder inserirse en el mundo laboral. Para conseguir este objetivo realizan unos itinerarios de inserción laboral personalizados y adaptados a las diferentes necesidades: orientación laboral y espacios de búsqueda de trabajo, formación ocupacional, mediación laboral con las empresas y bolsa de trabajo, oferta de formación en el conocimiento de la lengua, etc. No dudo en tender la mano a todos cuantos puedan ayudarnos en esta tarea, tan urgente para nuestra sociedad.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa